

μητέρα του είχε μόνο ένα μάτι ...

Ντρεπόταν γι'αυτήν κι ώρες ώρες την μισούσε ...

Η δουλειά της ήταν μαγείρισσα στην φοιτητική λέσχη . Μαγείρευε για τους φοιτητές και τους καθηγητές για να βγάζει τα έξοδα τους ... Δεν ήθελε να του μιλάει για να μην μαθαίνουν ότι είναι παιδί μιας μητέρας .. με ένα μάτι .. Οι φοιτήτριες έφευγαν γρήγορα , όποτε έβλεπαν να βγαίνει για λίγο από την κουζίνα κι έλεγαν πως δεν άντεχαν το θέαμα και πως τους προκαλούσε μία ανυπόφορη ανατριχίλα ..

Μα από μικρός είχε πρόβλημα με την εικόνα της μητέρας του . Μια μέρα όταν ακόμη πήγαινε στο δημοτικό , πέρασε η μητέρα του στο διάλειμμα να του πει ένα γεια . Ένοιωσε πολύ στεναχωρημένος. » Πως μπόρεσε να του το κάνει αυτό ; » ...

αναρωτιόταν ... Την αγνόησε , της έριξε μόνο ένα μισητό βλέμμα κι έτρεξε . Την επομένη μέρα ένας από τους συμμαθητές του φώναξε : » Εεεεε, η μητέρα σου έχει μόνο ένα μάτι !... » Ήθελε να πεθάνει . Ήθελε να εξαφανιστεί . Όταν γύρισε σπίτι της είπε : » αν είναι όλοι να γελάνε μαζί μου εξαιτίας σου τότε καλύτερα να πεθάνεις ! » .. Αυτή δεν του απάντησε ...

Δεν μ'ένοιαζε τι είπα ή τι αισθάνθηκε , γιατί ήμουν πολύ νευριασμένος » , έλεγε αργότερα σε ένα φίλο του . » Ήθελα να φύγω από 'κείνο το σπίτι και να μην έχω καμία σχέση μαζί της. Έτσι διάβασα πάρα πολύ σκληρά με σκοπό να φύγω μια μέρα μακριά της για σπουδές... και τα κατάφερα , μα ήλθε κι έπιασε αυτή τη δουλειά στη λέσχη για να με βοηθάει ... Δεν μπορούσε να πάει κάπου αλλού ; ...»

Αργότερα παντρεύτηκε . Αγόρασε ένα δικό του σπίτι . Έκανε δικά του παιδιά κι ήταν ευχαριστημένος με τη ζωή του , τα παιδιά του , τη γυναίκα του και τη δουλειά του !

Μια μέρα - μετά από χρόνια απουσίας , όπως ο ίδιος ζήτησε - , η μητέρα του πήγε να τον επισκεφτεί . Δεν είχε δει ποτέ από κοντά τα εγγόνια της . Μόλις εμφανίστηκε στην πόρτα , τα απιδιά του άρχισαν να γελάνε. Θύμωσε επειδή είχε πάει χωρίς να του το ζητήσει και χωρίς να τον προειδοποιήσει . Τότε της φώναξε : » Πως τολμάς να έρχεσαι ξαφνικά εδώ στο σπίτι μου και να τρομάζεις τα παιδιά μου ; .. Βγες έξω , Φύγε .. » Η μητέρα του απάντησε γαλήνια ... << Αα, πόσο λυπάμαι , κύριε ! Μάλλον μου έδωσαν λάθος διεύθυνση » >>... κι εξαφανίστηκε , χωρίς να καταλάβουν τα μικρά πως είναι η γιαγιά τους ..

Πέρασαν χρόνια και μια μέρα βρήκε στο γραμματοκιβώτιο του σπιτιού του μια επιστολή για τη σχολική συγκέντρωση της τάξης του από το δημοτικό σχολείο που θα γινόταν στην πόλη που γεννήθηκε ... Είπε ψέμματα στη γυναίκα του ότι θα έκανε ένα επαγγελματικό ταξίδι και πήγε. Όταν τέλειωσε η συγκέντρωση των συμμαθητών , πήγε στο σπίτι που μεγάλωσε .. μόνο από περιέργεια ... Οι γείτονες του είπαν ότι η μητέρα του είχε πεθάνει πρόσφατα Δεν έβγαλε ούτε ένα δάκρυ στο άκουσμα του θανάτου της μάνας του Του έδωσαν ένα γράμμα που είχε αφήσει γι'αυτόν :

<< Αγαπημένε μου γιε , σε σκέφτομαι συνέχεια . Λυπάμαι που ήρθα σπίτι σου και φόβισα τα παιδιά σου ... Έμαθα ότι έρχεσαι για την σχολική συγκέντρωση κι ένωσα πολύ χαρούμενη. Αλλά φοβάμαι ότι μπορεί να μην είμαι σε θέση να σηκωθώ από το κρεβάτι για να έρθω να σε δω . Έγραψα αυτό το γράμμα να στο δώσουν αν δεν με προφτάσεις . Στεναχωριέμαι που σε έφερνα σε δύσκολη θέση και ντρεπόσουν για' μένα όσο ήσουν μικρός ... Βλέπεις ... όταν ήσουν πολύ μικρός , είχες ένα πολύ σοβαρό ατύχημα κι έχασες το μάτι σου . Δεν θα μπορούσα να σε βλέπω να μεγαλώνεις με ένα μάτι . Έτσι σου έδωσα το δικό μου . . Ήμουν τόσο υπερήφανη που ο γιος μου θα έβλεπε τον κόσμο με τη δική μου βοήθεια, με το δικό μου μάτι.... Έχεις πάντα όλη την Αγάπη μου.

Η μητέρα σου . >>

Από το περιοδικό » Όσιος Νικάρων » .

Πηγή: 1myblog.pblogs.gr